

Novac

Ako čovjekovi osjeti, strasti itd. nisu samo antropološka odredjivanja u užem^[61] smislu, nego istinski ontološka potvrdjivanja bića (prirode) - i ako se oni zbiljski potvrđuju samo na taj način što njihov predmet za njih postoji osjetilno, razumije se

1. da način njihova potvrdjivanja nije jedan i sasvim isti, nego naprotiv, da različiti načini potvrdjivanja čine svojevrsnost njihova postojanja, njihova života; način kako predmet postoji za njih svojevrstan je način njihova užitka;
2. tamo gdje je osjetilno potvrdjivanje neposredno ukidanje predmeta u njegovu samostalnom obliku (jelo, piće, obrada predmeta itd.), to je potvrdjivanje predmeta;
3. ukoliko je čovjek čovječan, dakle, utoliko je i njegov osjet itd. čovječan, potvrdjivanje predmeta pomoću drugoga takodjer je njegov vlastiti užitak;
4. tek pomoću razvijene industrije, tj. pomoću posredovanja privatnog vlasništva, onotološka suština čovjekove strasti postiže kako svoj totalitet tako i svoju ljudskost; dakle, sama nauka o čovjeku je proizvod praktičnog čovjekovog samopotvrdjivanja;
5. smisao je privatnog vlasništva - oslobođenja svog otudjenja - postojanje bitnih predmeta za čovjeka, kako predmeta užitka, tako i predmeta djelatnosti.

Time, dakle, što poseduje svojstvo da prisvaja sve predmete, novac je predmet u eminentnom smislu. Univerzalnost njegova svojstva je svemoć njegova bića; stoga on važi kao svemocno biće... Novac je svodnik izmedju potrebe i predmeta, izmedju života i čovjekova sredstava za život. A ono što mi posreduje moj život, to mi posreduje i postojanje drugih ljudi za mene. To je za mene drugi čovjek. -

"Do vraka! Naravno, ruke i noge

I glava i zadnjica, to je tvoje!